

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. januar 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2008-157-0058
Dok.: MJO41210

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 (B 30), som Folketingets
Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. december 2008.

Lene Espersen
Fg. justitsminister

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg (B 30):

”Ministeren bedes besvare henvendelsen af 10. december 2008 fra Lægemiddelindustriforeningen, jf. REU B 30 – bilag 1.”

Svar:

1. Lægemiddelindustriforeningen, Lif, har den 10. december 2008 rettet henvendelse til Folketingets Retsudvalg vedrørende det forslag til folketingsbeslutning B 30 om skærpede krav til dyreforsøg, som medlemmer af Enhedslisten fremsatte den 4. november 2008.

Det fremgår af henvendelsen, at Lif er af den opfattelse, at de skærpselser, som foreslås i beslutningsforslaget, allerede i vidt omfang gennemføres i dag.

Lif kan dog støtte intentionerne bag to af de fem delforslag, som er indeholdt i beslutningsforslaget. Foreningen finder således, at det er rimeligt at kræve, at en forsøgsansøger skal dokumentere, at den pågældende har undersøgt, at tilsvarende viden ikke kan opnås uden anvendelse af levende dyr, og at forsøget ikke helt eller delvist kan erstattes af allerede kendt viden.

Lif har i den forbindelse foreslået, at der for så vidt angår standardiserede sikkerhedstests på lægemiddelstoffer og kemikalier stilles krav om, at forsøgsansøgeren dokumenterer, at vedkommende har foretaget en søgning i anerkendte databaser.

Lif har samtidig anført, at der ved biologisk forskning (især grundforskning og forskning med farmakologiske modeller) er tale om ganske komplicerede forhold. Lif er dog enig i, at der bør stilles veldefinerede krav til forsøgsansøgeren for at sikre, at muligheden for at anvende alternative metoder er tilstrækkeligt undersøgt, og foreningen deltager gerne i drøftelser om, hvordan der kan fastsættes objektive kriterier herfor.

Lif har dog understreget, at man ikke finder, at den i beslutningsforslaget foreslåede metode med mere bureaukratisk kontrol er vejen frem, ligesom denne metode ikke vurderes at være til gavn for forsøgsdyrene.

2. Som der blev redegjort for under 1. behandlingen af beslutningsforslag B 30, er det regeringens opfattelse, at dyreforsøgslovgivningen allerede

indeholder de redskaber, som er nødvendige for at sikre, at antallet af dyr, der bruges til forsøg, begrænses mest muligt, og at forsøgsdyrene ikke udsættes for unødvendige lidelser.

Regeringen er således enig med Lif i, at de tiltag, som fremgår af forslaget til folketingsbeslutning, i vidt omfang allerede gennemføres i dag.

Som nævnt ovenfor har Lif anført, at foreningen kan støtte intentionerne bag de dele af beslutningsforslaget, som indebærer, at en forsøgsansøger skal dokumentere, at den pågældende har undersøgt, at tilsvarende viden ikke kan opnås uden anvendelse af levende dyr, og at forsøget ikke helt eller delvist kan erstattes af allerede kendt viden.

Justitsministeriet har i den forbindelse indhentet en udtalelse fra Dyreforsøgstilsynet, der bl.a. har oplyst følgende:

”Dyreforsøgstilsynet skal [...] bemærke, at det for langt størsteparten af de ansøgninger, Rådet for Dyreforsøg behandler, er umiddelbart klart, at der ikke findes alternative metoder, der kan erstatte det pågældende dyreforsøg, og at dyreforsøget ikke er overflødigt på grund af allerede eksisterende viden. Det bemærkes i den forbindelse, at der på nuværende tidspunkt kun findes ganske få alternative metoder, der er anerkendt, og som kan træde i stedet for dyreforsøg.

Under alle omstændigheder skal en ansøger i forbindelse med udfyldelse af det ansøgningskema, der skal anvendes i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til at udføre dyreforsøg, redegøre for ”at tilsvarende viden kun kan opnås ved anvendelse af levende dyr og ikke kan opnås ved mindre belastende undersøgelser eller ved anvendelse af færre dyr.” Dette krav fremgår udtrykkeligt af ansøgningskemaets tekst. Såfremt Rådet for Dyreforsøg i forbindelse med behandlingen af en ansøgning finder, at ansøgerens redegørelse for eksistensen af alternative metoder ikke er tilstrækkelig detaljeret, eller såfremt Rådet ikke finder det godtgjort, at ansøgeren i tilstrækkeligt omfang har undersøgt, om der findes alternative metoder eller allerede offentliggjorte resultater af tilsvarende forsøg, vil ansøgeren blive anmodet om at indgive en ny og mere detaljeret ansøgning.

Det er således Dyreforsøgstilsynets opfattelse, at det allerede i dag sikres, at der ikke gives tilladelse til dyreforsøg, hvor der findes alternative metoder, eller hvor det, der ønskes belyst ved et dyreforsøg, er kendt viden i forvejen.”

Rådet for Dyreforsøg stiller således allerede i dag krav om, at forsøgsansøgerne skal redegøre for, at der ikke findes alternative metoder eller allerede kendt viden, der kan erstatte det pågældende forsøg.

Justitsministeriet har forstået Lifs henvendelse således, at foreningens grundlæggende synspunkt er, at det skal sikres, at muligheden for at anvende alternative metoder er tilstrækkeligt undersøgt, uden at der samtidig indføres unødigt bureaukrati i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til dyreforsøg.

Rådets praksis sikrer efter Justitsministeriets opfattelse, at der ikke gives tilladelse til dyreforsøg, hvis tilsvarende viden kan opnås uden brug af levende dyr, og ministeriet ser derfor ikke noget behov for, at der opstilles yderligere krav til forsøgsansøgernes dokumentation på dette punkt.